



EURO-CHILDREN

deugdlopende vakanties voor kansarme kinderen bij gastgezinnen.

Gastgezinnen vertellen

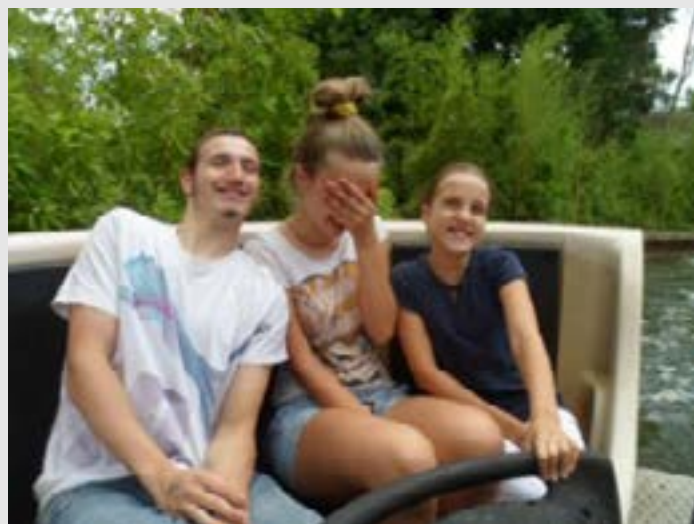


een Slovaaks en een Bosnisch meisje samen: het ging prima ! (08.2012)

beste,

wij willen jullie gewoon laten weten dat we een superfantastische tijd hebben gehad met onze gastkinderen.

we deden dit voor de eerste keer en zien nu al uit naar volgend jaar, een dikke proficiat dat dit voor deze kinderen mogelijk wordt gemaakt, intussen vriendelijke groetjes vanwege de fam.vancoillie deckmijn (Ichtegem)





EURO-CHILDREN

deugddoende vakanties voor kansarme kinderen bij gastgezinnen.

Gastgezinnen vertellen



ervaringen met een Belarus-kind (08.2012)

Beste

In bijlage enkele kiekjes van onze tijd met Kristina.

We zijn samen gaan kamperen in Frankrijk: slapen in een tent, mooie wandelingen, altijd buiten eten en spelen. Kristina heeft zich goed kunnen uitleven.

Kristina was absoluut 'ne plantrekker'. Van heimwee hebben wij weinig of niks gemerkt. Ze kon zich snel goed behelpen in het Nederlands en dat is toch wel knap.





EURO-CHILDREN

deugdooende vakanties voor kansarme kinderen bij gastgezinnen.

Gastgezinnen vertellen

Stalislav (°13.06.2005) en Vladislav (28.02.2002) Tashtmirov uit Minsk (Belarus) kwamen voor de eerste maal in hun gastgezin in Wachtebeke. Van het gastgezin kregen we volgende korte mededeling (enkele dagen voor hun terugkeer naar huis):

Zij stellen het zeer goed bij ons. Ze kunnen zich zeer goed aanpassen en de communicatie verloopt goed. Vladislav is 10 jaar oud en kan toch heel wat woordjes Engels praten. Met de nodige gebaren kunnen we vrij goed communiceren.

Wij vinden het ook een zeer aangename ervaring en het is heel leuk om deze kinderen bij ons te hebben.

Vele groetjes,
René ,Carine, Vladi en Stas





EURO-CHILDREN

deugddoende vakanties voor kansarme kinderen bij gastgezinnen.

Gastgezinnen vertellen

Kerst met ons Belaruske!

In juli 2012 hadden we Vladislav op bezoek, uit Belarus! Mijn oudste zoon en hij speelden zoals gek samen en 1 ratelde in het Vlaams en de andere in het Wit Russisch! En toch die mannen leken elkaar te verstaan.

Ik moet bekennen het was een echte kwajongen, ging soms pas na een berisping naar zijn bed. Het was een dikke deugniet! En toch paste hij in ons gezin dat al 4 kinderen telde. Met zijn kleine zakje met bagage ging hij in elk geval niet ver komen. Hij paste gelukkig in Dante zijn kleren en voilà, we hadden reserve genoeg. Hij at heel veel, proefde alles, en liet ook duidelijk merken als hij iets niet wou.

Enkele dagen voor het vertrek kwam er toch wel eens wat ruzie, ... hij was verdrietig, Hij wou wel naar zijn familie maar hij wou hier nog niet weg. En ook Dante werd opstandiger. De ochtend van het vertrek trok hij een lip van jewelste.

Nog diezelfde avond was hij op Skype, net binnen van zijn reis. Het contact bleef groeien. Elke week skype, ook de jongens onderling deden dat, hoewel ze respectievelijk nog maar 8 en 9 waren hoorde ik ons oudste zeggen: Dante is op Skype met Vlad.

En dan plots, begin september, zei hij: Dante ik mis u! Wat er toen door mijn hart ging, valt niet te omschrijven! Zo een klein manneke dat uiting wist te geven aan zijn gevoelens... We begonnen na te denken over hoe we hem hier zouden krijgen met Kerstmis. Alleen reizen zat er precies niet in. Met het vliegtuig werd moeilijk omwille van geld dat we niet mochten overschrijven, want daar zouden zij heel veel belastingen om moeten betalen! Aha, zei

de buurman, dan rijden we tot daar! Wat als een grap begon, werd pure realiteit! Op vrijdag 21/12 om 19.30 vertrokken mijn man en de buurman naar Terespol, Polen, vlak aan de grens met Brest! Ze namen dozen met etenswaren mee. Ik volgde hen de hele nacht op mijn iphone. Ik kreeg foto's doorgestuurd van de wegen, want het is hartje winter en we hoorden reeds van de bergen sneeuw in Polen en Rusland. De wegen lagen er heel goed bij, België kan er iets van leren!

Toen kwam het bericht, we hebben ze gevonden! Met een foto! Vreugde alom in het Belgen land, wij de volwassenen die de trip op de voet volgden maar zeker bij de kinderen! Hun broertje was over een 15tal uren thuis! "Mama? Je komt me toch wel wakker maken als ze toekomen?" klonk het die avond. Om half vijf die zondagochtend 23/12/12 ben ik mijn vier kinderen gaan wekken. En een kwartier later stormde ons belarus – manneke binnen! Eindelijk, de vakantie kon beginnen, we hebben gegeten, en gepraat, over de communicatie kan ik alleen maar zeggen, waar een wil is; is een weg, Google translate was onze beste vriend! Het klopt niet altijd maar het is zeker te doen!

Verder getuigen de foto's van een fijne week! Het maakt het aftellen naar de zomer niet makkelijker, maar over 6 maand is hij er weer! En ja, we kijken er naar uit! Het geluk in de ogen van de 5 kinderen is van onschatbare waarde.

Het gaf een ware betekenis aan Kerstmis!

